

Monument al Pare Miquel Altisent

Matadepera

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Placeta del pare Miquel Altisent
Emplaçament
Alçada: A la confluència entre els carrers de Badia i de Marc Comerma
477

Coordenades:

Latitud: 41.60751
Longitud: 2.01793
UTM Est (X): 418169
UTM Nord (Y): 4606666

Classificació

Número de fitxa 08120 - 207
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia Element urbà
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Simbòlic
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Matadepera (Plaça de l'Ajuntament, 1 – 08230 – Matadepera)
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dc., 17/02/2021 - 12:45

Descripció

A la confluència entre els carrers de Badia i de Marc Comerma, hi ha una petita placeta de forma triangular amb unes escales que serveixen per superar el desnivell del terreny i comunicar un carrer amb l'altre. En el marge dret de les escales hi ha un bloc de pedra amb una placa de bronze on es pot llegir: "Miquel Altisent Domenjó / escolapi / 1898 – 1975 / mestre del cant gregorià".

A la banda de llevant, s'aixeca una paret de formigó on s'ha posat un tetagrama amb notes gregorianes i un text en llatí que diu: "anté mus Dómi – no. al-le-lu-ia, . al-le-lu-ia, . al-le-lu-ia".

Observacions:

Aquesta placeta que l'Ajuntament de Matdepera dedicà al pare Miquel Altisent, s'inaugurà l'any 1985.

Història

Miquel Altisent Domenjó neix a Balaguer l'any 1898, i mor a Barcelona l'any 1975. Fou un pare escolapi musicòleg i mestre del cant gregorià. Va residir durant uns estius a can Prat, masia que ja no existeix, i damunt la finca de la qual s'ha aixecat aquesta urbanització, on es troba aquest raconet, com a petit homenatge.

Es forma al seminari de la Seu d'Urgell i el 1914 ingressa a l'Escola Pia. Fou M. Sunyol qui l'introdueix en el cant gregorià. L'any 1936 continua la tasca de Sunyol com a professor del Pontificio Istituto di Musica Sacra de Milà, centre que arriba a dirigir.

Després de la Guerra Civil retorna a Barcelona, on pren protagonisme en la divulgació del cant gregorià mitjançant el seu mestratge al seminari i al Conservatori Municipal. Entre la gran quantitat d'escrits dedicats a la popularització del cant litúrgic, destaca el llibre *El cant gregorià, un model de música religiosa* (1971). És cofundador i vicepresident de la Societat Catalana de Musicologia.

A la Schola cantorum de Terrassa es relacionà amb el notari Francesc Badia i on s'inicià la seva amistat. Francesc Badia li va dir que construiria una casa d'estiueig a Matadepera i destinaria una habitació com oratori. Però el pare Altisent li va suggerir la construcció de l'actual capella dedicada a la Mare de Déu de Montserrat.

Bibliografia

RÍOS i MASANELL, Joan (2020). Carrers amb noms vinculats a Matadepera; dins *Gaseta de Matadepera*, núm. 389, novembre de 2020, pp. 9

<https://www.enciclopedia.cat/ec-gem-15258.xml> [consulta realitzada el 10 de febrer de 2021].

